

Macăra roșie

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Arad, anul XXVII

Nr 7947

4 pagini 30 bani

Vineri

20 martie 1970

CITIȚI ÎN PAGINA a 4-a

- Adoptarea unui proiect de rezoluție în problema rhodesiană
- Plenara Comisiei ONU pentru dezvoltare socială
- Ședința Comitetului pentru dezarmare

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 17 - 19 martie 1970

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central a dezbătut Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecării și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971-1975 și prevederile generale de perspectivă până în 1985, precum și Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale în patria noastră în perioada anilor 1970-1980.

„Căci parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii românești, preconizat de Congresul al X-lea al partidului, aceste programe au o importanță excepțională pentru ridicarea producției agricole, vegetale și animale, pentru progresul întregii economii naționale. Pentru a asigura fundamentarea cu mai temeinică, științifică a acestor studii care înfățișează laturile esențiale ale agriculturii patriei noastre, la elaborarea lor a fost atras un mare număr de specialiști cu o înaltă pregătire teoretică și practică, cu o bogată experiență în activitatea agricolă. Totodată, aceste documente au făcut obiectul unor discuții și analize aprofundate la Comitetul Județean de partid, la care au participat activiști de partid și de stat, cadre ce muncesc în domeniul agriculturii.

Dezbaterea care au avut loc în plenară au relevat atât rezultatele bune obținute în activitatea noastră de până acum, cât și existența unor neajunsuri serioase în munca organelor agricole, în situația agriculturii în general. Criticile făcute de primii secretari și unii tovarăși ce lucrează în sectorul agricol la adresa Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, sînt pe deplin îndreptățite. Este neîndoielnic că dacă din munca Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, ca de altfel și din munca organelor noastre de partid, ar fi fost eliminate o serie de neajunsuri, greșeli și lipsuri, dacă s-ar fi acționat cu mai multă fermitate, cu mai mult spirit de răspundere, rezultatele ar fi fost mult mai bune. De aceea, criticile făcute în plenară trebuie să constituie pentru organele agricole, ca și pentru organele de partid, un prilej de reanalizare a activității pe care au desfășurat-o în trecut în agricultură, un prilej de a trage concluzii practice în scopul îmbunătățirii muncii.

După cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, în țara noastră agricultura reprezintă o ramură de bază a economiei socialiste; este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră. Tocmai pornind de la aceste considerații, analizăm activitatea de până acum în domeniul agriculturii, stabilim jaloanele pentru creșterea într-un ritm mai intens a producției agricole.

Consider că este bine să reamintim și la această plenară muncile transformării care au avut loc, în condițiile regimului socialist, în agricultura țării noastre. Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la instaurarea primului guvern revoluționar democratic în România, în agricultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, au fost obținute succese remarcabile. Sint cunoscute profunde schimbări

cu caracter revoluționar petrecute în viața satului românesc pe baza cooperativizării agriculturii, prin trecerea țărănimii de la mica proprietate — incapabilă să asigure sporirea producției și folosirea cuceririlor științei — la marea proprietate cooperatistă, la proprietatea socialistă comună a țărănimii muncitoare, care deschide calea largă a progresului, alături de trai al oamenilor muncii de la sate. După cum se știe, transformarea socialistă a satului a fost rezultatul vastei activități politice educative desfășurate de partid pentru a convinge țărăimea de superioritatea marii proprietăți cooperatiste: în decursul anilor, locuitorii satelor noastre au înțeles pe deplin, pe baza realităților vieții însăși, că drumul arătat de partid corespunde așteptărilor lor fundamentale, cit și intereselor întregii națiuni socialiste.

În anii socialismului s-au produs mari schimbări în organizarea și înzestrarea tehnică a agriculturii; ca urmare a preocupării partidului pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, astăzi pe ogarele patriei noastre lucrează peste 105 000 tractoare și zeci de mii de alte mijloace agricole; anul trecut s-au livrat agriculturii circa 540 000 tone îngrășăminte chimice-substanțiale.

După cum se știe, tovarăși, o caracteristică a procesului transformării agriculturii românești pe baza socialiste este aceea că el a avut loc în condițiile creșterii sistematice a producției agricole. În anul 1969 producția de cereale a țării a fost de 12 820 000 tone, depășind cu peste 3 800 000 tone producția de cereale realizată în 1938. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealieră în anul construcției socialiste este următoarea situație: dacă în 1950 producția totală era de 5 149 200 tone, ea a crescut în 1960 la 9 825 000 tone, în 1965 la 12 600 000 tone, urmind că în acest an s-a atins cifra de 15 000 000 tone. Această evidentă linie ascendentă indică forța, resursele, superioritatea agriculturii noastre socialiste.

Realizări importante s-au obținut și în sectorul creșterii animalelor. Efectivul de animale și pășări existent la începutul acestui an era de 5 034 000 bovine, 5 971 000 porci, 13 800 000 oi, 53 400 000 păsări, depășind nivelul anului 1938 cu aproape 1 400 000 bovine, peste 3 200 000 de porci, aproape 3 800 000 oi și peste 26 000 000 de găini.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a avut drept consecință ridicarea nivelului de viață al țărănimii, sporirea veniturilor acesteia. Veniturile bănești totale ale țărănimii au fost anul trecut cu 17,4 la sută mai mari decât în 1962 — anul încheierii cooperativizării.

Se cuvine relevat, de asemenea, faptul că, deși în această perioadă au existat adesea condiții climatice nefavorabile, a trebuit să facem față unor greutăți, producția agricolă a asigurat aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, a furnizat industriei materii prime necesare, iar în unii ani au putut fi create și disponibilități pentru export. Un indice elocvent al progreselor obținute în agricultură îl constituie consumul public agro-alimentar. Iată cum se înfățișează creșterea consumului pe locuitor la produse de bază cum sint carnea, laptele, ouăle și zahărul — în comparație cu anul 1938:

Cu toate succesele obținute, relectate și în cifrele de mai sus, este necesar să arătăm în fața parafece cu industria, agricultura țării noastre prezintă o rămânere serioasă în urmă. Dacă, în general, politica agrară a partidului a fost justă, trebuie spus că în realizarea ei în practică s-au săvîșit greșeli, unele chiar foarte serioase. Principala cauză stă în manifestarea unei anumite subaprecieri a agriculturii în condițiile specifice ale economiei noastre: punîndu-se în mod justificat accentul pe industrializarea socialistă a țării, nu s-a înțeles suficient necesitatea de a se asigura, concomitent, progresul rapid și multilateral al agriculturii. Ca urmare a acestei subaprecieri, agriculturii nu i-au fost acordate suficiente mijloace pentru modernizarea proceselor de producție. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că, pe parcursul realizării unor planuri cincinale, o serie de prevederi inițiale privilegiate la înzestrarea agriculturii au fost anulate, avem tabloul complet al lipsurilor la care m-am referit. S-a spus, nu o dată, că nu putem să folosim îngrășămintele „alte” mijloace moderne și că, în consecință, este mai bine să ne reținem de a cheltui banii în aceste scopuri. Această mentalitate, pe care nu putem s-o numim decât înăpoiată, această lipsă de încredere în forțele oamenilor muncii din agricultura noastră au avut drept urmare nerealizarea planurilor de irigații, nerealizarea producției de îngrășăminte și a altor substanțe chimice în perioada anilor 1955-1965.

Viața a arătat că neglijarea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii poate avea repercusiuni grave asupra întregii economii, asupra modului de satisfacere a cerințelor materiale ale societății. Alături de experiența țării noastre cit și experiența statelor cu agricultură avansată demonstrează în mod clar că numai pe o puternică bază tehnico-materială a agriculturii, asigurînd mecanizarea și chimizarea lucrărilor, aprovizionarea cu apă a solului, recuperarea terenurilor degradate, conservarea în bune condiții a fondului funciar se poate realiza o agricultură cu adevărat modernă, în stare să furnizeze produse agro-alimentare în cantități tot mai mari pentru buna aprovizionare a populației, să asigure materii prime agricole necesare industriei. Este un imperativ de prim ordin al economiei noastre socialiste planificate, de a asigura o corelare justă și o dezvoltare proporțională, armonioasă a tuturor ramurilor de producție. Neglijarea, în acest context, a producției agricole dăunează bunului mers al întregii economii, influențînd negativ asupra creșterii veniturilor naționale, îngreunează ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste în agricultură reprezintă, desigur, o adevărată revoluție la sate, dar aceasta nu formează decât baza pentru creșterea continuă a producției agricole și ridicarea bunăstării țărănimii, pentru dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naționale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că forma de proprietate, relațiile social-economice au un rol important în dezvoltarea societății, dar numai ele in sine, fără condiții materiale corespunzătoare, nu pot asigura dezvoltarea forțelor de producție, a producției naționale. Or, la unii tovarăși a existat părerea că o dată terminată cooperativizarea, înfăptuită revoluția la sate, lucrurile vor merge de la sine și vom avea agricultura cea mai înaintată din lume. Fără îndoială, agricultura socialistă este cea mai înaintată din punct de vedere al formei de proprietate, al relațiilor de producție; dar dacă

nu vom înțelege că trebuie să facem eforturi materiale pentru înzestrarea tehnicii superioară a acestei ramuri, pentru folosirea largă a cuceririlor agrotehnice și zootehnice moderne, agricultura socialistă nu va duce la rezolvarea problemelor de fond — creșterea producției vegetale și animale. Or, pînă la urmă, aceasta este una din problemele esențiale ale progresului, ale civilizației, ale ridicării bunăstării poporului nostru! Tocmai de aceea partidul și statul nostru iau măsuri pentru ca — continuîndu-se cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a unei industrii moderne, la nivelul cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane — să se asigure, în același timp, dezvoltarea judicioasă și proporțională a agriculturii, crearea tuturor condițiilor pentru folosirea la maximum a marilor resurse de care dispune agricultura noastră socialistă, în interesul ridicării nivelului de trai al țărănimii, satisfacerii cerințelor de consum al poporului, progresului întregii societăți socialiste.

Vorbind despre lipsurile care s-au manifestat în dotarea tehnico-materială, nu putem trece cu vederea nici o altă deficiență, manifestată în munca organelor agricole centrale și locale, precum și faptul că nu toate organele locale de partid s-au preocupat cu răspundere de problemele agriculturii. Trebuie spus că și azi în activitatea organelor agricole, a întreprinderilor agricole de stat, a întreprinderilor de mecanizare și a cooperativelor agricole de producție există încă numeroase neajunsuri; în această ordine de idei aș menționa în special lipsurile în realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Am reamintit aceste lipsuri și greșeli care s-au manifestat în modul de aplicare a politicii partidului în agricultură spre a putea înțelege mai bine necesitatea măsurilor, pe care plenara noastră este chemată să le adopte, importanța amplului program tras de partid pentru anii viitori.

Tovarăși,
După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste, — etapa fărîșii societății socialiste multilaterale dezvoltate.

În deceniul în care am intrat, baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaiîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață, materiale și spirituale, mult superioare celor de azi. Poporul nostru demonstrează astfel că, devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și faurească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste.

În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sint cunoscute prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și de aceea, nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971-1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, div. veniturile cooperativei vor se aloca pentru investiții, peste 2 miliarde lei. În 5 ani, vor fi investite în agricultură peste 100 mi-

liarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, practic pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășăminte furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum a populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două Programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre. Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecării și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturii. Din studiul prezentat rezultă însă că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10-15 ani privesc nu numai agricultura, ci întregă politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, în deosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre; tocmai această datorie ne împune să luăm din timp măsuri necesare bunei conservări și gospodăririi a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă decât o idee de orientare generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodăririi de ansamblu a apelor țării noastre.

În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsurile ferme, așa spune drastic, pentru imediatizarea poliurii apei, problema pe care o consider de interes național. Caracteristica principală a programului de care îl dezbătam este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diverse modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ei gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată

cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor; consider de aceea necesar să subliniez că tovarășii care au lucrat la întocmirea studiului au făcut o treabă utilă, prețioasă.

Desigur, acest studiu nu dă, și nici nu și-a propus să dea, răspuns la multiplele probleme concrete ce se ridică în legătură cu buna gospodărire a apelor din România. De aceea este necesar ca, pe baza acestei schițe, a observațiilor și propunerilor făcute de tovarășii care au luat cuvîntul, să se treacă la elaborarea amănunțită a programului național de gospodărire a apelor. Acest program trebuie să aibă în vedere asigurarea acumulărilor de apă, folosirea resurselor de apă subterane, precum și un ansamblu concret de măsuri precise și ferme pentru evitarea poluării apelor naționale. Pe baza acestui program general se va putea elabora mai ușor și programul de irigații, precum și măsurile pentru asigurarea navigației pe canalele și râurile interioare.

În legătură cu aceasta apreciez ca justă orientarea din studiul potrivit căreia lucrările de irigații, canalele magistrale și canalele rivierelor mari interioare să fie amenajate și pentru navigație.

Ați putut constata, din studiarea programului de gospodărire a apelor și de amenajare a noi că de navigație, ce perspective mari avem în această privință; se vor realiza astfel visurile multor înaltași de a face din București port la Dunăre.

Realizarea întregului sistem de amenajare a rîurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra climatului patriei noastre.

În ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede că în următorii 15-20 de ani să fie irigată o suprafață de 5-5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigat la nivelul cunoștințelor de astăzi. În anii 1971-1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000-1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispuneam de numai 265 000 hectare irigate. În cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel

că la sfîrșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 mii hectare irigate. Evident, în acest cincinal s-a cîștigat o bogată experiență în organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații; întreprinderile au fost dotate cu utilaje moderne, s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Există deci acum o bază bună de plecare.

Îndeplinirea integrală a planului de irigații cere luarea neîntîrziată a tuturor măsurilor pentru buna pregătire a lucrărilor. Este necesar să se întocmească din timp proiectele de execuție, adoptîndu-se cele mai corespunzătoare soluții, atât din punct de vedere tehnic, cit și economic.

O măsură importantă de care depinde operativitatea și eficiența activității de proiectare în acest domeniu este repartizarea grupelor de proiectanți direct pe marile șantiere de irigații, unde să-și desfășoare întreaga activitate, în strînsă colaborare cu beneficiarii sub conducerea nemijlocită a comitetelor județene de partid. Numai astfel se va putea asigura ca proiectele și realizarea irigațiilor să se facă în bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greșelile săvîșite. În trecut, cu toții cred că înțelegem, și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directorate, hărțile, nuanțurile și greșelile săvîșite. În trecut, cu toții cred că înțelegem, și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directorate, hărțile, nuanțurile și greșelile săvîșite. În trecut, cu toții cred că înțelegem, și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București.

Realizarea întregului sistem de amenajare a rîurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra climatului patriei noastre. În ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede că în următorii 15-20 de ani să fie irigată o suprafață de 5-5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigat la nivelul cunoștințelor de astăzi. În anii 1971-1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000-1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispuneam de numai 265 000 hectare irigate. În cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel

(Cont. în pag. 4-II-a)

ÎNCHIEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI

În ziua de 19 martie a.c., au continuat lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat cuvîntul în încheierea dezbaterilor asupra programului național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale în anii 1970-1980 și a programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii, desecării și de combatere a eroziunii solului în anii 1971-1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985.

Comitetul Central a aprobat proiectele celor două programe prezentate de Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România cu îmbunătășirile propuse în Comisia pentru agricultură și silvicultură, în cadrul dezbaterilor din ședința plenară și în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În continuarea lucrărilor sale, plenara a analizat reletale probleme ostate la ordinea de zi. Au luat cuvîntul tovarășii: Manea Mănescu, Florian Dănilache, Emil Bodnaras, Virgil Cazacu, Gheorghe Năstase, Ilie Făsuș, Ludovic Fazekas.

Plenara a aprobat proiectul legii privind asigurarea și controlul calității produselor și a stabilit să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România. Plenara a aprobat, de asemenea, proiectul legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat și a decis să fie supus spre adoptare Marii Adunări Naționale, cu îmbunătășirile aduse pe baza propunerilor fă-

cute în timpul dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii.

Plenara a aprobat informările Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului, la compoziția și mișcarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid și de stat.

Plenara a aprobat informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea internațională a Partidului Comunist Român în anul 1969 și planul de relații externe al partidului în anul 1970.

Plenara a hotărît alegerea tovarășilor Miron Constantinescu și Mihai Dălea ca membri supleanți ai Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1-a)

În cincinalul următor se vor realiza lucrări de îndigui și desecări pe o suprafață de circa 500 000 hectare; în multe județe, așa cum s-a subliniat și în discuțiile din plenară, aceste lucrări au o importanță deosebită, avînd în vedere că, datorită inundațiilor sau excesului de apă, aproape în fiecare an se înregistrează mari pierderi de producție. Este necesar însă ca la realizarea acestor lucrări să se aibă în vedere și folosirea amenajărilor pentru irigații; nu trebuie să se mai repete greșelile făcute în trecut care ne determină să trecem astăzi la refacerea unor lucrări, la o serie de cheltuieli inutile.

În mod deosebit doresc să subliniez necesitatea realizării măsurilor pentru oprirea procesului de eroziune a solului, care an de an provoacă mari pagube agriculturii. După cum ați reținut din studiul prezentat, milioane de hectare sînt supuse unui proces nemilos de eroziune, de degradare. Această situație este rezultatul nepăsării manifestate vreme îndelungată de regimul burghezo-mosieresc, lipsei sale de interes față de fondul funciar al țării. Îmi amintesc cu cită pasiune vorbea, în anii 1948—1950, savantul Traian Săvulescu despre necesitatea unei adevărate acțiuni naționale pentru combaterea eroziunii solului. Din păcate, nu s-au luat măsuri la timp; au trecut mulți ani fără să se fi întreprins în acest sens acțiuni cu adevărat serioase, ceea ce a făcut ca situația moștenită să se înrăutățească. Este adevărat că în ultimii 20 de ani s-au făcut unele lucrări, dar, față de amploarea procesului de eroziune, ele pot fi considerate cu totul nesatisfăcătoare. Ținînd seama de gravitatea situației, este necesar să luăm măsuri foarte urgente și de mare amploare în acest domeniu. În plan sînt prevăzute lucrări pe o suprafață de 430 000 hectare, la care se adaugă regularizarea unor rîuri și alte acțiuni de combatere a eroziunii solului pe încă 200 000 hectare. Toate aceste prevederi trebuie considerate minimale. Organele agricole centrale și locale, consiliile populare au datoria să acționeze neîntîrziat pentru înlăturarea acestor sarcini, prevăzînd totodată măsuri de extindere în viitor a acestor acțiuni.

În cadrul plenerii s-au făcut propuneri de a se extinde lucrările de îmbunătățiri funciare. Fără îndoială, va fi necesar să se țină seama de un șir de propuneri făcute aici, și în acest scop să se reexamineze programul prevăzut. Dar trebuie să avem în vedere, tovarășii, că sumele pe care le avem la dispoziție pentru aceste lucrări sînt limitate. De aceea, pentru a depăși prevederile din acest program, trebuie să găsim și surse locale, să întreprindem acțiuni care nu necesită cheltuieli prea mari; și pe această cale trebuie să contribuim la îmbunătățirea situației din acest domeniu.

Înălțimea vastului program de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului impune măsuri energice și o muncă perseverentă, sistematică din partea tuturor organelor agricole, a organelor și organizațiilor de partid, a întregii țărâni. Este necesar să fie aduse și unele îmbunătățiri organizatorice care să asigure o mai bună delimitare a sarcinilor și răspunderilor. Situația de azi — cînd cei care execută lucrările le și exploatează — nu este corespunzătoare; trebuie să se treacă imediat la organizarea unui compartiment special pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului și a unui alt compartiment responsabil de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații.

În cadrul preocupărilor generale pentru buna gospodărire a apelor țării, pentru folosirea cit mai eficientă a acestora din punct de vedere economic, este necesar să se aibă în vedere cu toată seriozitatea problema amenajărilor piscicole, crearea condițiilor pentru sporirea producției de pește în țara noastră — unul din alimentele de bază ale populației.

Trebuie spus, tovarășii, că și în acest sector situația nu este satisfăcătoare. În cadrul plenerii, ministrul industriei alimentare a înțeles să explice această situație dar, după părerea mea, nu a spus lucrurilor pe nume; și mai ales nu a prezentat măsurile care se preconizează în acest sector. Avem posibilitatea ca de pe cele câteva sute de mii de hectare — lucru de apă, interioare, să obținem o producție de pește mult mai mare ca în prezent. Este inadmisibil că în

multe zone producția de pește este inferioară celei realizate înainte de război. Aceasta nu se poate explica decît prin neglijență, prin lipsa de preocupare a organelor însărcinate să asigure dezvoltarea fondului piscicol. Avem intr-adevăr și lacuri bune — cu o producție de 2 000 kg de pește la hectare, dar cum se știe, cu o floare nu se face primăvară. Cu cîteva bălți avînd o producție de 2 000 kg la hectare nu asigurăm peștele necesar consumului întregii populații. Este necesar ca atît comitetele județene de partid, cit și consiliile populare să integreze în programul general pe care îl discutăm și amenajări piscicole: acestea trebuie să fie o parte integrantă a programului nostru de dezvoltare a agriculturii. Amenajările piscicole bine organizate și exploatare vor putea aduce un aport foarte prețios la satisfacerea cerințelor de trai ale populației.

Avînd în vedere importanța programului la care m-am referit, vîntul mare de muncă ce trebuie realizat, fondurile deosebite ce trebuie manipulate, este necesar să se creeze o comisie guvernamentală însărcinată cu avizarea și recepționarea lucrărilor. Sistemul actual, potrivit căruia cel care proiectează lucrările le și avizează și recepționează este necorespunzător. De altfel, avînd implicații mult mai vaste decît ligarea propriu-zisă a culturilor, nici nu este just ca avizarea sistemelor de irigații și recepționarea lor să se facă numai de către organele Ministerului Agriculturii. Am în vedere nu crearea a încă unui aparat de proiectare și recepționare, ci o comisie de recepționare — deci și nivelului veniturilor țărânilor — cit și aprovizionarea populației cu produse animale.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghezo-mosieresc, reflectată atît de efectivele de animale din 1938, cit și, mai cu seamă, în situația pe care am prezentat-o după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

Efectivele de animale	— mii capete la începutul anului —				
	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine din care:	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
— vaci și juninci	1 787	2 103	2 158	1 901	2 496
— Porcine din care:	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
— scroafe	606	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

Aceste date ne arată că, după eliberarea țării, efectivele de animale au crescut continuu, fiind în prezent la unele specii de două ori mai mari decît în 1938.

A crescut, de asemenea, producția de carne, lapte, ouă și lînă, atît în volum total, absolut, cit și pe cap de animal.

Desigur, dacă am privi numai din acest punct de vedere lucrurile ne-am putea declara oarecum mulțumiți; dar dacă avem în vedere că la creșterea animalelor sîntem încă în urma multor țări, că cerințele de consum ale populației cresc continuu și nu pot fi satisfăcute mulțumitor de actuala producție a zootehniei atînci se impune să afirmăm deschis că ritmul de creștere a efectivelor de animale este necorespunzător; este necesar să luăm măsurile cele mai serioase pentru dezvoltarea în ritmul cel mai rapid a zootehniei.

Studiul prezentat plenerii spre dezbateri cuprinde un program multilateral de creștere susținută a efectivelor de animale și a producției animale.

Dinamica efectivelor de animale și păsări va arăta astfel: de la 5 milioane bovine la începutul lui 1970 — efectivul va crește la 6,6 milioane în 1975

unități măsură	1969 realizări	1970 plan	prevederi 1975	1980
Carne mii tone în viu	879	970	1 640	2 203
Lapte mii hl.	14 078	16 400	30 410	37 230
Ouă mii buc.	856	1 088	2 050	2 523

Spre deosebire de prevederile planului cincinal, în studiul prezentat se propune ca sporirea efectivelor de animale — deci și a producției animale — să se realizeze în întreprinderile de stat și cooperativele agricole de producție în ferme mari. Această orientare are o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru realizarea unei aprovizionări sigure a populației. Experiența de pînă acum a marilor ferme specializate din întreprinde-

bine să se organizeze în cursul acestui an o sesiune științifică națională, cu participarea celor mai buni specialiști din toate sectoarele interesate — nu numai din agricultură, ci și biologi, geografi, energeticieni, geologi ș.a.m.d. — care să dezbate pe larg, pe secțiuni, programul. Pe această bază să se definească planul de lucrări, asigurînd ca el să țină seama de aspectele generale și de implicațiile complexe pe care le va avea asupra întregii economii, asupra dezvoltării generale a țării noastre.

Stimați tovarășii,

În al doilea program pe care îl dezbate plenera sînt prevăzute măsuri cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale — una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. După cum se știe, existența unei puternice sector zootehnic prezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne.

În comparație cu dezvoltarea acestui sector în țările cu agricultură avansată, nivelul zootehniei din țara noastră prezintă o serioasă rămînire în urmă, ceea ce afectează atît eficiența economică generală a agriculturii — deci și nivelul veniturilor țărânilor — cit și aprovizionarea populației cu produse animale.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghezo-mosieresc, reflectată atît de efectivele de animale din 1938, cit și, mai cu seamă, în situația pe care am prezentat-o după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

Efectivele de animale	— mii capete la începutul anului —				
	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine din care:	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
— vaci și juninci	1 787	2 103	2 158	1 901	2 496
— Porcine din care:	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
— scroafe	606	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

și la 7,2 — 7,5 milioane în 1980, din care vaci, de la 2 496 000 în 1970, la 3 250 000 în 1975 și 3 600 000 în 1980. La porci, de la circa 6 milioane în 1970 efectivul va crește la 9,5 milioane în 1975 și la 10,5—11 milioane în 1980. Față de Studiu, ținîndu-se seama de observațiile din plenară, se vor aduce unele îmbunătățiri, în sensul măririi prevederilor.

De asemenea, la scroafe se prevede să ajungem în 1975 la 960 000, în loc de aproximativ 800 000, cit se stabilește inițial, considerîndu-se nesatisfăcător acest număr; în 1980 se va ajunge la 1 000 000—1 100 000.

Ca urmare a măsurilor pe care le-am stabilit pentru dezvoltarea zootehniei, va trebui ca pînă în anul 1980 să ajungem la un efectiv de circa 50—55 bovine la sută de hectare teren agricol și la circa 30 de vaci pe aceeași suprafață.

Pe această bază, precum și prin ridicarea productivității în zootehnie, urmează să crească simțitor producția de carne, lapte și ouă, asigurîndu-se satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor de consum ale populației.

Ca urmare a acestor măsuri, se prevede ca fondul de stat să crească în felul următor:

unități măsură	1969 realizări	1970 plan	prevederi 1975	1980
Carne mii tone în viu	879	970	1 640	2 203
Lapte mii hl.	14 078	16 400	30 410	37 230
Ouă mii buc.	856	1 088	2 050	2 523

rile agricole de stat, cit și a fermelor specializate din unele cooperative agricole de producție, demonstră că aceasta este singura cale de progres rapid al zootehniei și de creștere a eficienței economice a acestei ramuri de prim ordin a producției agricole. Aici s-au dat multe exemple de rezultate bune și producții mari obținute de un șir de ferme, ceea ce demonstrează că avem posibilități, că avem experiență și că sarcinile pe care ni le punem sînt pe deplin realizabile. După cum se știe, încă din anul

1969 s-a trecut la constituirea unor ferme intercooperatiste de creștere și îngrijire a animalelor. Ținînd seama de sarcinile mari ce revin cooperativei în următorul cincinal, este necesar ca aceste unități să fie ajutate în mod deosebit de către organele agricole, trecîndu-se totodată la extinderea organizațiilor lor.

Un rol însemnat în dezvoltarea fermelor moderne revine întreprinderilor agricole de stat care au acumulat, în decursul anilor, o bogată experiență în domeniul acestora.

Este cunoscut, de asemenea, faptul că rezultate deosebite de pozitive au obținut în domeniul creșterii animalelor și al producției animale — o serie de cooperative agricole. Toate acestea impun ca, atît organele de partid, cit și organele agricole, mijloacele noastre de propagandă să acorde o mai mare și mai consecventă atenție generalizării experienței înaintate obținute de întreprinderile de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea animalelor. În sporierea producției de carne, lapte și ouă.

Este necesar să se treacă totodată la organizarea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. De altfel, cooperarea în producție între sectorul de stat și cel cooperatist din agricultură trebuie extins și în alte sectoare ale producției. Sectorul socialist de stat poate acorda un ajutor prețios, calificat, cooperativei exercitînd o puternică influență asupra dezvoltării întregii agriculturii. Unii tovarășii s-ar putea întreba dacă prin aceasta nu se alterează cumva caracterul „curat” socialist al sectorului de stat din agricultură. Răspunsul — cu care sînt convins că va fi de acord întregul nostru Comitet Central — nu poate fi decît că nu se poate gîndi în felul acesta, că, dimpotrivă, tovarășii, prin cooperarea între sectorul de stat și cel cooperatist se face un pas înainte spre apropierea celor două sectoare agricole socialiste, spre omogenizarea socialistă a satului. Această cooperare reprezintă o nouă formă de ajutor pe care clasa muncitoare, statul oamenilor muncii îl acordă țărânilor muncitoare pentru dezvoltarea sectorului cooperatist pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al cooperatizatorilor. Fără îndoială că această formă de cooperare în producție va fi cîntecul și alinația dintre clasa muncitoare și țărâna muncitoare. Și va aduce contribuția la procesul de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Stimați tovarășii,

Concentrarea creșterii animalelor în mari ferme moderne, impun luarea unor măsuri de înaltă răspundere pentru organizarea științifică a muncii de îngrijire a animalelor. În primul rînd este necesar ca fermele să dispună de animale de rasă, urmînd realizarea unei selecții riguroase a raselor existente. În al doilea rînd trebuie luată măsuri pentru asigurarea furajelor necesare întregului efectiv de animale. Trebuie să se stabilească în fiecare întreprindere și cooperativă suprafețele destinate producerii furajelor, asigurîndu-se structura cea mai corespunzătoare a culturilor.

Uns din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativei este aceea de a lua toate măsurile ce se impun pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperatiste.

În același timp, trebuie să se asigure realizarea la timp a întreprinderilor producătoare de furaje complexe. Consider că este foarte bine că aceste întreprinderi sînt organizate de stat; astfel se asigură buna lor funcționare și, totodată, aprovizionarea cu furaje atît a întreprinderilor agricole de stat, cit și a cooperativei, iar în viitor va trebui să avem în vedere posibilitatea de a livra asemenea furaje și producătorilor individuali.

După cum reiese din studiul prezentat, realizarea programului de creștere a animalelor și a producției animale pînă în 1975—1980 reclamă investiții foarte mari. Vom acorda, fără îndoială, toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea în întregime a planului. Dar trebuie să spun că au deplînat drept tovarășii care au criticat cheltuielile exagerate din acest sector, realizarea unor construcții agricole la costuri nejustificate de mari. Pînă la dispoziție mijloacele materiale pentru realizarea pro-

gramului de creștere a animalelor, trebuie să atragem în modul cel mai serios atenția tovarășilor care lucrează în agricultură asupra datoriei de a face totul pentru lăfînirea construcțiilor și realizarea lor la timp. Va fi necesar să analizăm și prețurile la unele materiale de construcții. Este necesar să se pună capăt cu toată fermitatea tendinței unor ministere și întreprinderi de a umfla prețurile pentru a acoperi neajunsurile proprii în gospodărirea mijloacelor și pentru a obține beneficii mai mari. Dacă vorbim de lăfînirea lucrărilor în construcții — și trebuie să îmbunătățim situația în acest domeniu — se impune ca și problema prețurilor materialelor de construcții să fie analizată în mod serios, luîndu-se măsuri pentru reducerea lor corespunzătoare.

Avînd în vedere problemele multiple pe care le ridică înlăturarea programului de dezvoltare a zootehniei, cred că ar fi bine ca definitivarea lui să se facă pe baza unei discuții largi — în cadrul unei consfățurări la care să participe cei mai buni specialiști din zootehnie și din alte sectoare — ținîndu-se seama de părerile și propunerile oamenilor cu experiență în acest domeniu.

Punînd accentul principal pe creșterea animalelor în ferme mari, moderne trebuie, totodată, să acordăm sprijin tuturor cooperativei agricole de producție pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. În acest sens, toate cooperativele trebuie ajutate cu animale de rasă și credite în vederea creșterii animalelor.

Este necesar de asemenea, să fie sprînjită creșterea animalelor aflate în proprietate personală a membrilor cooperativei și, în zonele de munte, creșterea animalelor de către țărâni particulari. De aceea, baza furajelor trebuie dezvoltată corespunzător sporirii ștelului în toate sectoarele.

O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Aceasta reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazelor furajelor.

Desigur, trebuie analizat cit și aparțină aceste suprafețe de pășuni și fînele, dar oricît vor aparține — cooperativei sau consiliilor comunale — dacă nu vom efectua lucrările necesare de întreținere, nu vom asigura reînnoșirea lor și îngrășămintele necesare, atunci nu vom obține producția dorită. De altfel, cu 8 sau 10 ani în urmă ele au aparținut consiliilor populare și au fost trecute la cooperative locale pentru că erau foarte întinse și nu asigurau baza furajelor necesară.

Esențialul nu este cît aparțin, ci cum se realizează lucrările necesare pentru sporierea producției. Organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să ia toate măsurile pentru a obține recolte bune pe aceste suprafețe.

Tovarășii,

Realizarea acestor programe fundamentale pentru modernizarea agriculturii noastre necesită numai în cincinalul 1971—1975 investiții de peste 50 miliarde lei; pentru lucrările de irigații, îndigui și desecări, pentru combaterea eroziunii solului și gospodărirea apelor se vor alocă în următorul cincinal circa 35 miliarde lei — consider că această sumă este mare și va trebui să acționăm pentru a realiza volumul de lucrări prevăzut cu cheltuieli mai mici — iar pentru creșterea animalelor a aproape 20 miliarde lei. Înlăturarea acestui volum de investiții cere o muncă bine organizată; utilizarea cu cea mai mare răspundere a fondurilor alocate, luarea din timp a măsurilor pentru realizarea lucrărilor la termenul stabilit și de cea mai bună calitate. Este necesar să se treacă deîndată la întocmirea proiectelor pentru lucrările de irigații, îndigui, desecări și de combatere a eroziunii solului, alegîndu-se soluțiile optime atît din punct de vedere tehnic cit și economic. Este necesar să se tragă toate concluziile din neajunsurile manifestate în trecut.

Citiva tovarășii au spus în plenară că ar dori ca realizarea irigațiilor sau a unor acțiuni de desecări să se facă pe alte suprafețe decît cele prevăzute în studiu. Eu consider că Ministerul Agriculturii, organele agricole trebuie să analizeze situația în strînsă colaborare cu comitetele județene, să se deplaseze pe teren, în județe și, împreună cu acestea, să stabilească suprafețele pe care trebuie executate aceste lucrări. Beneficiarul este comitetul județean de partid și consiliul popular județean; deci cu aceste organe trebuie să se stabilească unde trebuie făcute aceste lucrări, bineînțeles ținînd seama și

de prevederile generale, de condițiile tehnice și economice de care dispunem; am impresia că și tovarășii primi-secretari ai comitetelor județene au avut în vedere aceste condiții atunci cînd au făcut propunerile respective.

Se știe că s-au săvîrșit greșeli care au dus la scumpirea costurilor, la înfrînzarea dării în producție, la exploatarea nerațională a unor sisteme de irigații. S-au făcut, de asemenea, greșeli la unele lucrări de îndigui și desecare, unele amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Atrag atenția asupra acestor lipsuri spre a se lua toate măsurile de înlăturare a lor în viitor.

Sarcini deosebite revin în această direcție organelor de proiectare, trusturilor și întreprinderilor care execută lucrările. Trebuie eliminată cu toată hotărîrea greșelile de proiectare și execuție, neamădmițîndu-se nici un fel de construcții supradimensionate.

Ținînd seama de prețul ridicat al lucrărilor, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru reducerea prețului de cost la toate lucrările. În sectorul creșterii animalelor trebuie să se treacă de îndată la întocmirea de proiecte tip și organizarea producției de prefabricate pentru toate lucrările zootehnice.

Și în acest sector s-au făcut greșeli mari de proiectare și execuție, s-a acceptat supradimensionarea lucrărilor și amplasarea lor nerațională. Sînt, după părerea mea, posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20 la sută.

Una din problemele de însemnătate esențială pentru înlăturarea în cele mai bune condiții a acestor programe de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporierea rolului aceste ramuri în economia națională, o constituie problema ponderii cheltuielilor materiale în producția globală agricolă. Iată cîteva cifre comparative care demonstrează că în ultima vreme a existat o tendință destul de accentuată de creștere a cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole — creștere care nu are nici un fel de justificare obiectivă.

În 1965 ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole era de 40 la sută; în 1970 a ajuns la 42,4 la sută, iar în 1975 se propune 44,5 la sută. Situația la I.A.S. este și mai nesatisfăcătoare din acest punct de vedere. Încercarea de a justifica aceasta prin procesul de dotare și dezvoltare a bazelor materiale a agriculturii o consider neîntemeiată: trebuie să realizăm în așa fel lucrările de investiții și dotare a agriculturii, încît să obținem o creștere continuă a producției agricole și o scădere a ponderii cheltuielilor materiale. Aceasta este de altfel o tendință mondială.

Hotărînd în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca eforturile materiale pe care le face partidul și statul, investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, asigurîndu-se sporierea randamentului fiecărui leu investit. Reducerea cheltuielilor materiale și creșterea producției agricole globale, ridicarea veniturilor naționale obținute în agricultură reprezintă una din problemele fundamentale ale programului pe care îl adoptăm plenara noastră.

În legătură cu aceasta trebuie să relevăm faptul că în studiul dezbătut în plenara noastră, deși eforturile financiare pe care urmează să le facă statul nostru pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii sînt deosebit de mari, productivitatea agricolă preconizată a se realiza nu sînt în concordanță cu aceste eforturi. Se poate spune că ceea ce se prevede să obținem în urma investițiilor pe care le vom face nu este pe deplin mulțumitor; și în acest domeniu programul va trebui să fie îmbunătățit. De altfel, această observație a fost făcută și în Comitetul Executiv, dar în materialele prezentate de tovarășii de la agricultură nu s-a ținut seama în măsura corespunzătoare de aceste observații. Este necesar să se aibă în vedere de aceasta la definitivarea studiului. Trebuie spus că nici în concluziile comisiilor prezentate în plenară problema eficienței investițiilor și în general a eficienței activității economice a agriculturii nu a ocupat locul cuvenit. Necesitatea punerii ascuțite a acestei probleme în preocupările noastre pentru creșterea unei agriculturii intensive, de înaltă productivitate, derivă din faptul că într-o serie de întreprinderi agricole de stat și cooperative de producție, inclusiv în cadrul unor organe agricole și cooperative de conducere, se manifestă și în prezent o atitudine de ignorare a eficienței economice.

O îndatorire de cea mai mare importanță a tuturor celor care lucrează în sistemul agriculturii noastre socialiste, precum și a altor organe economice și financiare este aceea de a asigura folosirea

cit mai rațională a fondurilor destinate agriculturii. Este necesar să se evite tendința de a dispersa fără discernămint fondurile pe tot teritoriul țării, urmîndu-se cu toată atenția concentrarea acestora în primul rînd acolo unde pot da maximum de rezultate în producție, în creșterea eficienței economice într-un timp cit mai scurt.

În legătură cu aceasta aș ruga pe tovarășii din județele unde sînt prevăzute mai multe investiții și care și-au exprimat aici dorința de a obține mai mult în această privință să înțeleagă că volumul total al investițiilor pe care le-am prevăzut în program reprezintă maximum a ceea ce putem realiza. Desigur, va mai trebui văzut — ținînd seama de criteriul la care m-am referit — cum pot fi soluționate unele probleme ridicate aici. Dar trebuie să înțelegem că nu vom putea, nici în cincinalul următor și nici chiar în următorii zece ani, să rezolvăm toate problemele legate de irigații, de îndigui, desecări și de combaterea eroziunii solului; rezolvarea tuturor acestor probleme necesită o perioadă mai lungă. De aceea trebuie să îndreptăm mijloacele în primul rînd în acele județe și la acele lucrări care dau eficiența economică cea mai mare în momentul de față. Aceasta ne va crea noi mijloace materiale și condiții ca în anii viitori să rezolvăm și în alte județe mai bine atît îmbunătățirile funciare cit și problemele privind creșterea animalelor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, toate organele economice trebuie să ia măsurile energice pentru ca odată cu investirea fondurilor prevăzute pentru realizarea acestui vast program, să obținem creșterea sistematică a producției, îmbunătățirea tuturor indicatorilor economici din agricultură, scăderea considerabilă a cheltuielilor materiale în raport cu volumul global al producției agricole realizate. Aceasta este o problemă de însemnătate capitală pentru creșterea contribuției pe care acest sector o aduce la satisfacerea cerințelor generale ale economiei, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al țărânilor și ridicarea standardului de viață al întregului nostru popor. Trebuie să cerem cu toată țara Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție, tuturor organelor agricole să introducă în întreaga lor activitate un spirit mai operativ, mai dinamic, mai eficient. În același sens consider că trebuie să-i îmbunătățim munca și Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală. În activitatea căruia persistă încă serioase practici și tendințe birocratice. Mă refer la acest Comitet pentru că lucrînd cu consiliile populare județene, el are un rol important în realizarea sarcinilor în agricultură.

În altă ordine de idei, doresc să atrag în modul cel mai serios atenția asupra faptului că, atît la lucrările de irigații cit și la construcțiile zootehnice, s-au scos din circuitul producției mari suprafețe de pîmînt. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire acestor practici; atît executarea irigațiilor cit și amplasarea construcțiilor zootehnice trebuie astfel concepute, încît să se realizeze cu minimum de suprafețe scoase din producție.

Realizarea la timp și în bune condiții a programelor pe care le discutăm va avea fără îndoială o puternică influență asupra întregii agriculturii. Pe suprafețele irigate se vor obține sporuri de producție de 50 pînă la 100 la sută față de cele neirigate. De asemenea, pe cea mai mare parte a terenurilor irigate se vor putea obține anual cîte două recolte. După unele calcule estimative valoarea totală a sporului de producție realizată pe terenurile irigate va fi în anul 1975 de circa 6 miliarde lei; la aceasta se mai adaugă sporul de producție obținut prin îndigui și desecări și prin combaterea eroziunii solului care se va ridica și el la peste 1 miliard lei. În ce privește zootehnia, valoarea producției animalelor din sectorul socialist va crește de la 11 miliarde în 1969 la peste 25 miliarde în 1975. Relese deci, tovarășii, că din punct de vedere economic eforturile sînt pe deplin justificate. Este necesar însă ca să facem totul pentru realizarea lor la timp și în condiții bune.

O dată adoptate aceste programe este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea lor în practică. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organelor agricole le revine sarcina de a asigura organizarea și îndrumarea permanentă a întregii activități de transportare în viață a acestor sarcini. Aceasta impune lichidarea hotărîții a lipsurilor ce s-au manifestat în munca acestor organe, creșterea răspunderii lor și, întărirea disciplinei în muncă. În realizarea acestui mare program național

(Cont. în pag. a III-a)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a II-a)

sarcini de mare răspundere revin, desigur, oamenilor muncii — cooperativilor, inginerilor și tehnicienilor. De asemenea, este necesar, ca Uniunea Națională și uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție să considere realizarea în sectorul cooperatist a acestor măsuri drept o sarcină primordială.

Măsurile luate în decembrie 1969 pentru îmbunătățirea muncii acestor organe și activității în cooperativă au creat premise pentru desăvârșirea în mai bune condiții a muncii lor. Avem convingerea că atât organele agricole de stat cât și cele cooperatiste vor lucra mai eficient decât în trecut, neprecupețind nici un efort pentru a asigura îndeplinirea integrală a sarcinilor de cea mai mare însemnătate pentru soarta agriculturii noastre, adoptate de Comitetul Central.

Considerăm, totodată, necesar să atragem atenția Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Materialelor de Construcții și Ministerului Industriei Chimice asupra sarcinilor mari ce le revin în asigurarea utilitatilor și mașinilor agricole, materialelor de construcții și produselor chimice necesare agriculturii. Așa cum pe bună dreptate s-a subliniat în cursul discuțiilor din plenară, industria noastră trebuie să depună eforturi mai intense pentru a asigura agriculturii întreaga gamă de mașini, instalații și utilaje de calitate superioară, necesare altor activități de irigații ce se desfășoară în țara noastră, cât și dezvoltării tezei zootehnice mecanizate, de înaltă productivitate. Toate ministerele și organele centrale și locale, cărora le revin sarcini concrete în legătură cu îndeplinirea acestor două programe au datoria să ia măsuri pentru realizarea marilor acțiuni preconizate de partid în agricultură.

O problemă de importanță hotărâtoare pentru succesul acestor programe este asigurarea cadrelor necesare. În cel mai scurt timp, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Învățământului vor trebui să elaboreze un plan special de pregătire al cadrelor de specialiști cu studii superioare și medii, cât și a muncitorilor calificați.

În acest sens este necesar să fie îmbunătățită și sistemul de învățământ și programelor școlare. În problema pregătirii cadrelor pentru agricultură trebuie să plecăm de la combaterea mentalității greșite, din păcate încă larg răspândită la noi, potrivit căreia se consideră vechii producători agricoli și ca atare nu mai avem de învățat. Or, progresul agriculturii, cultura plantelor și creșterea animalelor cer cunoștințe noi, moderne, cîte odată mai multe decât pentru unele ramuri industriale; este, desigur, foarte important să știi să prelucreezi o bucată de lemn sau de metal, dar a lucra cu plantele și cu animalele, a mola viața însăși, a crea noi soiuri, a rase de animale, a spori productivitatea lor — toate acestea cer cunoștințe profunde; trebuie să spunem că încă nu s-a înțeles cum se cuvine importanța acestei probleme. Țările care au realizat o agricultură avansată au înfăptuit și o transformare a omului din agricultură. Problema cunoștințelor în agricultură este o problemă esențială pentru progresul acestei ramuri economice. Indiferent de proprietate, pământul este un bun național și el trebuie lucrat responsabil: toată lumea trebuie să se supună regulilor și normelor generale. Va trebui să luăm măsuri mult mai serioase atât în ce privește precizarea celor care lucrează în agricultură, cât și în privința introducerii normelor moderne de lucru a pământului și aluzatorii pentru toată lumea.

Este necesar să se înțeleagă că în cadrul cu temeinice cunoștințe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem și investițiile pe care le facem nu vor da rezultatele așteptate. Tocmai de aceea se impune creșterea de îndată a măsurii pentru ridicarea nivelului general de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii care lucrează în agricultură.

Totodată, pentru realizarea unor sarcini mai complexe, de înaltă calitate în agricultură, pentru înfăptuirea cadrelor noastre în problemele care sînt de progresul nelte-rept al științei agrozootehnice pe plan mondial, trebuie să avem în vedere și eventualitatea de a apela la ajutorul unor specialiști străini, cu o bogată experiență și o înaltă competență profesională. În asemenea cazuri doresc să subliniez înalta calitate a studiilor de mai mult

tă atenție experiența țărilor cu o agricultură avansată — atât socialiste cât și capitaliste, — aplicind la condițiile noastre concrete cuceririle agrozootehnice înaintate din întreaga lume. De asemenea, trebuie să avem în vedere și necesitatea de a dezvolta mai mult cooperarea în domeniul agriculturii cu țările care au o bogată experiență în acest domeniu și care dispun de potențialul necesar pentru o cooperare avantajoasă.

În realizarea acestor două programe și, în general, în efortul nostru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, sarcini de mare importanță revin cercetării științifice. Trebuie să spunem, tovarăși, că deși avem unele rezultate bune în cercetarea agricolă, mai ales în domeniul cerealelor, nu putem fi nici pe departe mulțumiți cu ce am realizat pînă acum. În știința agricolă lucrează peste 1500 de cercetători; dispunem de un număr mare de institute și stațiuni experimentale; de curind am creat și Academia de Științe Agricole. Apreciez că dispunem de forțe capabile să obțină rezultate bune în cercetarea agricolă. Pentru aceasta este necesar să se renunțe la vechia mentalitate de a face cercetare de dragul cercetării, precum și la concepția, exprimată chiar și aici, că pot exista cercetători care în întreaga lor viață nu creează nimic. Asemenea oameni desigur există, ci prin acei care în decursul existenței lor au adus contribuții mari la dezvoltarea științei, a producției de valori materiale și spirituale. Se știe că în științele naturii, în ultimii 10—15 ani, au fost făcute descoperiri senzaționale, că progresul considerabil realizat inclusiv în agricultura unui șir de țări s-a obținut pe baza cuceririlor științifice din biologie și genetică.

De ce mă refer la aceasta, tovarăși? Pentru că trebuie să înțelegem că și în știința agricolă — ca în orice domeniu de activitate — este necesar să pornim de la o concepție nouă. În știință trebuie să lucreze oameni cu imaginație, cu îndrăzneală. Desigur, nu tot ceea ce-și propun cercetătorii duc la capăt; dar dacă se vor apuca serios de treabă, fără îndoială, cercetătorii din agricultură vor obține succese remarcabile. Rezultatele pe care le avem în cîteva domenii sînt grăitoare. M-am referit ieri la succesele obținute de cercetătorii sovietici în domeniul ameliorării seminței de grâu. Solul pe care noi l-am preluat în 1962 este, să spun așa, cu trei generații în urmă. Creatorul a mai realizat de atunci două sau chiar trei soiuri superioare și aceasta în decurs de 8 sau 10 ani. Tovarăși care lucrează în domeniul științei agricole cunosc, de asemenea, că și în Statele Unite, Franța, Germania, Italia, Canada s-au obținut în ultimul timp rezultate mari în perfecționarea soiurilor de grâu.

Este necesar ca cercetarea noastră agricolă să fie așezată pe o concepție nouă. Programul pe care ni-l propunem în agricultură, problemele legate de obținerea unor recolte mari de cereale, plante tehnice și legumicole, a unor producții sporite în zootehnie, problemele legate de ameliorarea și crearea de rase noi de animale cer o abordare nouă, îndrăzneală și — de ce să nu spunem, cer și oameni noi. Știu că s-au făcut schimbări, că în cercetarea agricolă lucrează acum și mulți oameni tineri. Eu apreciez însă foarte mult și pe unii din cei vîrstnici, care lucrează în domeniul cercetărilor agricole; unii dintre aceștia sînt chiar mai îndrăzneți decât tinerii; cînd mă refer la oameni noi nu am în vedere numai vîrstă, ci concepția nouă, hotărîrea de a face totul pentru a obține o transformare radicală în știința noastră. Fără aceasta, nu vom putea obține rezultatele pe care le dorim, sau le vom obține apelînd la cercetarea din alte țări. De aceea, este necesar ca Academia de Științe Agricole să atace cu mai mult curaj problema creării unor soiuri productive și valoroase din punct de vedere nutritiv — la grâu, porumb, floarea-soarelui și alte plante — care să asigure producții maxime în condițiile de irigație. În legumicultură este necesar ca în cel mai scurt timp să se asigure semințe superioare, astfel încît să lîhdăm rădăcinile în urmă din acest sector deosebit de important pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Trebuie spus că și în zootehnie este necesar să fie unite forțele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspec-

tivă — să se asigure îmbunătățirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanță primordială pentru dezvoltarea zootehnice în țara noastră.

Probleme deosebite se ridică în domeniul combaterii bolilor la animale și plante — mai ales dacă ținem seama de marile concentrații de animale pe care le creăm, precum și de specializarea producției de cereale, plante tehnice, legume, viticultura și pomicultura în anumite unități și zone agricole. În acest domeniu avem, de asemenea, lipsuri serioase și pierderi mari datorită mortalității, precum și diferitelor daunatori, care diminuează simțitor producția agricolă. De asemenea, cercetarea științifică trebuie să contribuie la elaborarea noilor tehnologii în condițiile terenurilor irigate. Iată numai cîteva din marile probleme ce se cer abordate cu tot mai multă îndrăzneală de oamenii noștri de știință. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Academia de Științe Agricole să întocmească un program multilateral care să fie dezvoltat pe secții și în cadrul unei adunări generale speciale.

O importanță deosebită pentru rezolvarea multipeilor probleme ce stau în fața științei noastre agricole, pentru asigurarea unui progres accelerat agriculturii noastre socialiste are dezvoltarea largă a autonomiei și spiritului de inițiativă în stațiunile experimentale. În unitățile de cercetare locală, stimularea intensă a forței de creație, a inventivității și spiritului de răspundere a miiilor de specialiști care lucrează pe ogoarele patriei noastre. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că știința nu se face numai în București sau numai în institutele centrale; ea se poate — și trebuie făcută — de fiecare specialist agricol. Stațiunile experimentale au dat dovadă atât în trecut, cât și acum că pot obține rezultate foarte bune; zecile de mii de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, care lucrează în întreprinderi de stat sau în cooperative constituie o uriașă forță pentru rezolvarea problemelor de cercetare științifică, pentru progresul agriculturii țării noastre.

Sîntem convinși că oamenii de știință din agricultură vor răspunde cu tot elanul chemării partidului, că își vor îndeplini cu cinstire marile sarcini ce le stau în față, că își vor aduce aportul lor prețios la realizarea programului de înflorire a agriculturii socialiste din patria noastră.

Conturînd ample perspective ce se deschid în fața agriculturii noastre prin aplicarea celor două programe dezbătute în plenară, nu trebuie să scăpăm din vedere, tovarăși, sarcinile imediate care se pun în fața oamenilor muncii de la sate, de îndeplinirea cărora depinde asigurarea recoltei pe anul în curs. Consider, de aceea, necesar să atrag atenția cu toată seriozitatea asupra faptului că trebuie să luăm măsuri imediate pentru executarea la timp și în condiții bune a însășiîntărilor, avînd în vedere că datorită condițiilor climatice de pînă acum ne aflăm într-o oarecare întîrziere.

Este necesar, de asemenea, ca, paralel cu activitatea pentru pregătirea recoltei anului 1970, să începem din plin și pe toate liniile activitatea pregătitoare și chiar trecerea practică la realizarea sarcinilor prevăzute în cele două programe care au făcut obiectul analizei plenare noastre. Putem spune, tovarăși, că de ceea ce vom face în acest an, atât în ce privește programul de irigații și de gospodărire a apelor, cât și în zootehnie, depinde realizarea cînelului. De altfel, pentru programul din zootehnie multe investiții încep în acest an; realizarea lor la timp va asigura îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor discutate aici.

Stimați tovarăși,

Doresc să subliniez sarcinile importante ce revin consiliilor populare județene care răspund de planificarea și conducerea agriculturii locale. Trebuie să spunem că nu toate consiliile județene se preocupă în mod corespunzător de problemele agricole. Avînd în vedere neajunsurile care se mai manifestă în conducerea agriculturii de către consiliile populare județene se impune să menționăm cu toată claritatea că de realizarea sarcinilor de plan în agricultură răspund direct consiliile populare; ele au obligația de a asigura executarea la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor agricole. Efectuarea acestor lucrări la timp și la calitate necesară nu poate fi lăsată la bunul plac al fiecăruia; ea constituie o obligație pentru toate întreprinderile agricole de stat, pentru toate

cooperativele, pentru toți lucrătorii agricoli, cooperatori și țărani particulari. În acest spirit trebuie să acționeze consiliile populare. De asemenea, consiliile populare trebuie să aplice cu strictețe legea apărării fondului funciar, neadmițînd sub nici un pretext diminuarea suprafeței arabile a țării.

Considerăm că lărgirea drepturilor și atribuțiilor consiliilor populare corespunde noii etape de dezvoltare a socialismului în patria noastră; aceasta constituie o condiție pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Experiența ne arată că măsurile adoptate în ultimii ani — reorganizarea administrativ-teritorială, îmbunătățirea organizării activității locale, apropierea organelor centrale de unitățile administrative și economice de bază — asigură conducerea mai bună a întregii activități sociale de pe cuprinsul patriei.

După cum se știe, conducerea partidului și statului a luat măsuri pentru perfecționarea planificării în agricultură, măsuri ale căror efecte se vor manifesta încă din toamna acestui an. Corespunzător acestor hotărîri, planificarea producției agricole va avea în vedere numai asigurarea fondului central de cereale și produse alimentare, urmînd ca restul suprafețelor să fie planificate de fiecare unitate în parte, corespunzător necesităților proprii și interesului acestora de a sporii eficiența economică. De asemenea, se știe că încă din acest an, cea mai mare parte a aprovizionării cu produse agro-alimentare se face de către consiliile populare. Trebuie să atrag atenția că în domeniul aprovizionării sînt încă o serie de neajunsuri. Rog pe tovarășii prim-secretari să ia toate măsurile ca, o dată cu asigurarea fondului central de produse agro-alimentare, să se preocupe atent de rezolvarea în condiții corespunzătoare a problemelor bunei aprovizionări în județele lor.

În ce privește planificarea și lărgirea drepturilor consiliilor populare, apreciez că acesta este un pas bun înainte; pe baza experienței pe care o vom cîștiga, vom lărgi și mai mult aceste drepturi. Tovarăși, de la județe trebuie să se preocupe mai mult de conducerea și îndrumarea activității în agricultură, de problemele aprovizionării populației.

De asemenea, sindicatelor le revin sarcini în realizarea prevederilor planului în întreprinderile agricole de stat și în întreprinderile pe termen mediu ale agriculturii. Este necesar ca atât Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cât și Uniunea Sindicatelor Agricole să acorde mai multă atenție problemelor legate de creșterea producției și productivității muncii în acest sector. Întăriți disciplinei și ordinii din partea tuturor oamenilor muncii.

Doresc să mă refer, de asemenea, la sarcinile tineretului, ale Uniunii Tineretului Comunist, în realizarea marilor programe de dezvoltare a agriculturii adoptate de plenara noastră. Atît în executarea construcțiilor zootehnice cât și la lucrările de irigații, U.T.C. trebuie să mobilizeze masele largi ale tineretului chemate să participe activ pe toate șantierele patriei. Ar fi foarte bine dacă U.T.C. ar organiza unele șantiere naționale ale tineretului, îndeosebi la lucrările de irigații, îndigui și desecări. Sîntem convinși că U.T.C. tineretului patriei noastre vor răspunde cu elan chemării partidului, făcîndu-și simțită tot mai intens prezența pe marile șantiere ce transformă înfăptuirea țării, continuînd glorioasele tradiții de muncă patriotică făurite de tineretul revoluționar din România în perioada reconstrucției țării și edificării socialismului.

Sîntem, de asemenea, convinși că militarii forțelor noastre armate, o dată cu ridicarea nivelului lor de pregătire de luptă, vor lucra, ca și pînă acum, pe marile șantiere de irigații, contribuînd astfel la înflorirea patriei noastre socialiste.

Doresc să subliniez în mod special rolul important pe care îl au femeile în dezvoltarea agriculturii socialiste. Este cunoscut, tovarăși, că cea mai mare parte a forței de muncă în cooperative este asigurată de femei. Cred că sînt în esențialul tuturor membrilor Comitetului Central, feliicitînd femeile cooperatiste, toate femeile care lucrează în agricultură, și mulțumindu-le pentru munca minunată pe care o depun. Avem deplina convingere că și în viitor femeile din satele noastre vor fi prezente în toate sectoarele producției agricole, vor contribui cu elan și pricepere la înflorirea satelor, a agriculturii socialiste din România.

Pentru ca de roadele acestor im-

portante planuri consacrate înfloririi agriculturii, sporirii productivității vegetale și animale, să poată beneficia din plin oamenii muncii, întregul nostru popor, este necesar ca și industria bunurilor de larg consum — în special industria alimentară — să ia toate măsurile pentru perfecționarea activității sale de producție. În prelucrarea produselor animale trebuie să se țină cont, de asemenea, de marile progrese obținute pe plan mondial, asigurîndu-se diversificarea continuă a sortimentelor, ridicarea sistematică a calității tuturor produselor, valorificarea superioară, la un nivel cît mai înalt, a materiilor prime agricole. În felul acesta succesele obținute în agricultură, și în special în zootehnie, vor putea contribui nemijlocit la satisfacerea tot mai largă a cerințelor celor ce muncesc, la ridicarea gradului de bunăstare și civilizație al națiunii noastre sociale.

În cadrul plenarei, noi nu ne-am propus să dezbatem problemele industriei alimentare. În legătură cu această ramură se pregătește un program special de măsuri care va face, cred, obiect de dezbateri atunci cînd vom avea în față noul plan cincinal. Doresc însă să arăt că trebuie să acordăm o atenție foarte mare calității produselor. Atrag atenția comitetelor județene de partid că populația ridică probleme legate de calitatea unor produse. Întreprinderile care realizează aceste produse sînt pe teritoriul județelor; trebuie impus imediat un control strict în această privință. Dacă problema calității produselor industriale, pe care o dezbătem în plenară, este importantă, cu atît mai mare este importanța ei cînd e vorba de produse alimentare. Trebuie să se ia măsuri energice, să se acționeze în concordanță cu legile statului care sancționează cu severitate pe cei care se fac vinovați de neglijarea calității produselor; să se ia imediat măsuri spre a se pune ordine în ce privește calitatea produselor sectorului industriei alimentare. Trebuie spus că Ministerul Industriei Alimentare, tovarășii care se ocupă de sectorul acesta nu acționează cum trebuie pentru a pune capăt neajunsurilor.

Este necesar, de asemenea, să se acorde mai multă atenție muncii consiliilor de administrație din întreprinderile agricole de stat și consiliilor cooperative, dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii, cu cooperatorii a tuturor problemelor care privesc dezvoltarea producției agricole.

Înăfptuirea marilor sarcini pe care ni le propunem în legătură cu dezvoltarea agriculturii cere unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor. Fiecare cetățean al patriei va trebui, într-un fel sau altul, să-și aducă contribuția la îndeplinirea acestor importante sarcini de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor, propășirea României socialiste.

Stimați tovarăși,

Acest program de dezvoltare a sectoarelor de bază ale agriculturii, pe care îl discutăm în plenară, deschide mari perspective poporului nostru. Totodată, realizarea acestor sarcini va exercita o puternică influență asupra evoluției vieții economico-sociale generale din satul nostru. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică acest mare program nu poate fi asigurată decât cu concursul și prin activitatea tuturor oamenilor muncii. Antrenarea masei largi la elaborarea și înfăptuirea acestui program constituie, de altfel, și o cerință esențială a democrației noastre socialiste, care impune ca poporul, oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea întregii societăți.

Modernizarea agriculturii va duce la ridicarea nivelului de civilizație a satelor, va grăbi procesul de dispariție treptată a deosebirilor dintre sat și oraș. Pe această bază se vor cimanta și mai mult colaborarea și alianța dintre clasa muncitoare și țărănime — temelie de neclintit a orînduirii noastre socialiste. Vom parcurge astfel încă o etapă importantă în drumul spre comunism!

Toate sarcinile ce stau în fața noastră în legătură cu dezvoltarea agriculturii pot fi realizate cu succes numai în măsura în care organele și organizațiile de partid vor ști să unească eforturile oamenilor muncii, să stimuleze entuziasmul și energia lor creatoare. Iată de ce este necesar să ridicăm la un nivel și mai înalt conducerea de către partid a întregii activități din agricultură. În acest sens, comitetele județene de partid sînt chemate să acorde toată atenția muncii consiliilor populare și organelor locale agricole, asigurînd organizarea cît mai eficientă a activității acestor organe, precizarea răspunderilor lor, repartizarea judicioasă a forțelor, astfel încît să se poată realiza cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate. Așa cum am mai spus și în alte împrejurări, conducerea de către partid nu trebuie să ducă la substituirea de către organele de partid a organelor de stat sau obștești, care au obligații lor precise în realizarea sarcinilor într-un sector sau altul.

Comitetele județene de partid au datoria să exercite un control permanent asupra muncii tuturor organelor de stat și obștești județene, să ceară comuniștilor care lucrează în aceste domenii să raporteze asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile. Un comitet județean va fi apreciat după felul cum a știut să organizeze munca și să repartizeze just forțele de care dispune pentru a cuprinde toate laturile de activitate, pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile încredințate de Comitetul Central.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii comitetelor comunale, organizațiilor de partid din întreprinderile agricole de stat, din întreprinderile de mecanizare și din cooperativele agricole de producție. Acestea trebuie să pună

în centrul activității lor mobilizarea activă a oamenilor muncii, a cooperativilor în efortul pentru realizarea sarcinilor de producție.

Dispunem la sate de puternice organizații de partid care numără peste 875 000 de comuniști. Aceasta este o uriașă armată căreia, dacă îi adăugăm și organizațiile U.T.C., masele largi de tineri uteciști, cuprinde peste un milion de oameni. Cu asemenea forțe putem fi siguri, tovarăși, că toate sarcinile pe care ni le propunem, oricît ar fi de mari, de complexe, de grele, vor fi realizate cu succes.

Tovarăși,

În încheiere, doresc să subliniez încă o dată importanța deosebit de mare pe care cele două studii-program ce le-am dezbătut în plenara noastră le are pentru mersul înainte al agriculturii socialiste, pentru progresul economiei noastre naționale. Prevederile acestor documente, care presupun un uriaș efort material și financiar din partea statului, oglindesc forța economică a noastre socialiste, resursele și potențialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicațiile și consecințele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viața economică a țării, prin perspectivele pe care le deschid propășirii materiei a societății noastre, bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura transparența în viață, cu succes, a acestor mărețe sarcini — și ne exprimăm convingerea că harnica noastră țărănime, toți oamenii muncii de la sate, mii și mii de specialiști și oameni de știință care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeți nimic pentru a da viață acestui program, menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesitățile de viață ale celor ce muncesc de la orașe și la sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuție de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societății noastre, de perfecționare a relațiilor de producție, a întregii activități sociale. Prin aceasta vom contribui și mai mult la mersul României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu pași fermi — spre societatea comunistă. În același timp, preocupîndu-ne de dezvoltarea societății noastre socialiste, obținînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creșterea forței și înfloririi sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor și organizațiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în față.

(Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost subliniată în repetații rînduri de participanții la Plenară cu puternice aplauze).

Tesătoria „Cazanele” Orșova angajează
— AJUTORI MEȘTERI I TESĂTORI, pentru războaie automate. Asigurăm locuință.
Amănunte suplimentare se pot primi la conducerea tesătoriei „Cazanele”.
(129)

Autobaza Arad
Str. Oosko Terezia nr. 95
angajează
— 3 gestionari
condiții conform legii nr. 22/1969.
Informații se pot primi la serviciul personal al întreprinderii.
(132)

Combinatul textil Arad
Unitatea nr. 4 Confecții
Str. Oosko Terezia 86
angajează
Prezentatoare de modele
Candidatele se vor prezenta la sediul Unității Nr. 4 FABRICA DE CONFECȚII, în zilele de 20, 21, 22 martie a. c. între orele 9—14.
(130)

**UNIUNEA SOCIETĂȚILOR DE ȘTIINȚE MEDICALE, filiala Arad, secția radiologie, ține ședință de referate sîmbătă, 21 martie, orele 16, la serviciul de radiologie al Spitalului adulți Arad cu următoarele referate: Dr. Băgăruș A.: „Analiza clinicoradiologică a colecistografilor făcute într-un serviciu ambulator”.
Dr. Petrișor V., Dr. Ardevan Șt., Dr. Greceanu C., Dr. Moise N.: „Supravețuirea în cancerul gastric operat între anii 1961—1968 la Spitalul adulți Arad”.
— Prezentări de filme.**

In Consiliul de Securitate

Adoptarea unui proiect de rezoluție în problema rhodesiană

NEW YORK 19 (Agerpres). — Continuându-și dezbaterile consacrate problemei rhodesiene, Consiliul de Securitate a adoptat miercuri seara...

Rezoluția subliniază responsabilitatea Marii Britanii ca putere administrativă față de situația nou creată și recunoaște legitimitatea luptei poporului zimbabwe pentru libertate și independență...

Luptele din Vietnamul de sud

SAIGON 19 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al comandamentului american a anunțat că artileria forțelor patriotice sud-vietnameze a efectuat în ultimele 12 ore șase bombardamente...

Geneva

PLENARA COMISIEI O.N.U. PENTRU DEZVOLTARE SOCIALĂ

GENEVA 19. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Plenara Comisiei O.N.U. pentru dezvoltare socială care își desfășoară lucrările la Geneva...

Convorbirile dintre Willi Stoph și Willy Brandt

ERFURT 19. — Corespondentul de la St. Deju: La 19 martie au avut loc la Erfurt convorbirile dintre delegația Republicii Democratice Germane...

convorbirile, în cadrul cărora a avut loc un schimb de păreri. Într-o pauză a sesiunii de după-amiază, cancelarul R.F. a Germaniei...

În cursul dimineții, la hotelul „Erfurter Hof” au început convorbirile. În prima sesiune cel doi șefi de guvern au prezentat declarații de principiu.

Ședința Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 19. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Luând cuvântul în ședința de joi a Comitetului pentru dezarmare...

pe scurt · pe scurt · pe scurt

- ▶ Gustav Husak l-a primit pe Andrei Gromiko
▶ Condamnări la moarte în R. P. a Yemenului de sud
▶ „Cosmos-327”

AGENTIA CTK ANUNTA CA GUSTAV HUSAK, PRIM-SECRETAR AL C.C. AL P.C. DIN Cehoslovacia, l-a primit pe Andrei Gromiko...

PRINȚUL NORODOM SIANUK A SOST JUI DIMINEAȚA LA PEKIN, la bordul unui avion special într-o vizită neoficială în R.P. Chineze.

DUPĂ CUM ANUNȚĂ ZIARUL „UNITA”, AGOSTINO NOVELLA, secretar general al Confederației Generale a Muncii din Italia...

AGENCIA TASS ANUNȚĂ CA LA 18 MARTIE, ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat satelitul artificial al Pământului „Cosmos-327”...

ÎN URMA TRATATIVELOR DE LA WASHINGTON DINTRE SECRETARUL DE STAT AMERICAN William Rogers și Gregorio Lopez Bravo...

PREȘedintele REPUBLICII POPULARE A YEMENULUI DE SUD, Saliem Rabya Ali, a aprobat sentințele de condamnare la moarte pronunțate împotriva a șapte persoane...

De fapt, el nu a făcut decât să intensifice o politică inițiată în această direcție de fostul guvern. Guvernul peruvian are meritul de a nu fi cedat nici amenințărilor și nici presiunilor SUA în conflictul pe care l-a avut cu societatea nord-americană „International Petroleum Company”...

Din presa străină

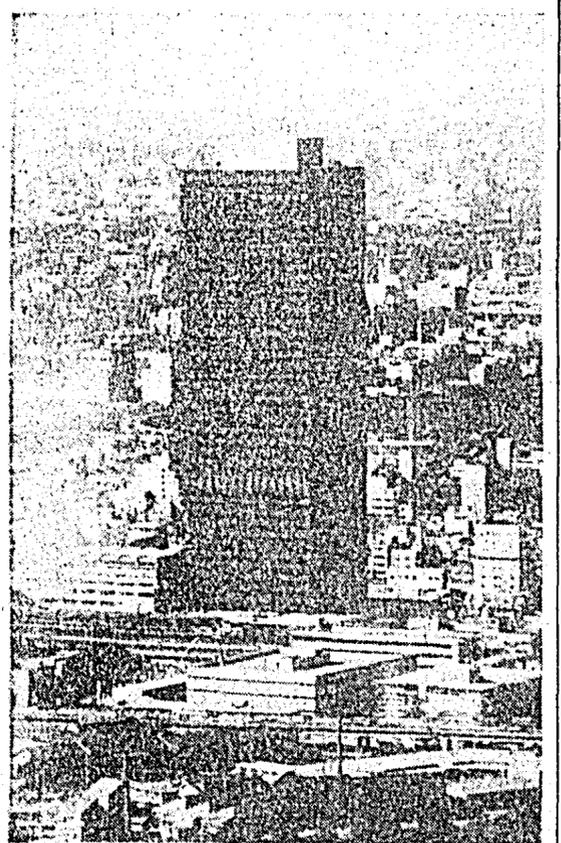
PERU 1970

Sub acest titlu, corespondentul ziarului „Le Monde”, Marcel Niedergang, publică mai multe materiale consacrate politicii actualului guvern din Peru...

rativelor și — dacă e posibil — autogestivă. Marile linii ale acestei reforme constau în înlocuirea latifundiilor și minifundiilor printr-un sistem de proprietate bazat pe echitate...

După un an și patru luni de guvernare — scrie printre altele corespondentul — aspectul intr-oarecăr revoluționar al loviturii de stat de la 3 octombrie 1968 pare a fi saptul cu armata nu mai încearcă să restabilească ordinea tradițională...

În ciuda afirmării dorinței de a limita dependența față de SUA, guvernul peruvian a încheiat un acord privind exploatarea minelor de la Cuzajone cu o filială a societății americane „Smelting and Refining Company”...

JAPONIA, La Tokio a fost inaugurată cea mai înaltă clădire din Japonia, noul Centru de Comerț Mondial, cu 40 de etaje...

CONCERTE

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat Arad, prezintă vineri, 20 martie 1970, orele 20 și duminică, 22 martie 1970, orele 11, în sala Palatului cultural, un concert simfonic.

teatre

TEATRUL DE STAT MITA-N SAC: sâmbătă, 21 martie, orele 20 (Ab. L.), duminică, 22 martie, orele 20 (liber) CIDUL: duminică, 22 martie, orele 16 (liber).

televiziune

Vineri, 20 martie 1970 17.00 Deschiderea emisiunii Teleșcoală, Chimie clasele a VIII-a și XII-a, 17.20 Limba română clasă a VIII-a, 17.40 Film didactic: Valea Oltului (geografie, clasă a VIII-a)...

cinematografe

MUREȘUL: „Comisarul „X” și „Panterele albastre”. Orele 10, 12, 14, 16, 18, 20. STUDIO: „Explozie în munți”. Orele 11, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30. VICTORIA: „Jocul care ucid”. Orele 11, 14, 16, 18, 20. TÎNERETULUI: „Baltagul”. Orele 11, 16, 18, 20. PROGRESUL: „Operațiunea Lady Chaplin”. Orele 17, 19. SOLIDARITATEA: „Marele sarpe”. Orele 17, 19. GRĂDISTE: „Tinerete fără părinte”. Orele 17, 19. MUREȘUL LIPOVA: „Prietenii fără grai”. DOINA LIPOVA: „Virsta îngrată”. CHIȘINEU CRÎȘ: „Parla”. INEU: „Fratele dr. Homer”. SEBIS: „Noaptea generalilor”. CURȚICI: „Lupii albi”. NADLAC: „Soarele vagonizilor”.

MICA PUBLICITATE

Ing. Ioan Jeba și dr. Simona Secleanu anunță decesul, după o lungă și grea suferință, a neuitatului lor soț și mamă, prof. Maria Jeba...